

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (első tanács)

2015. szeptember 18.*

„Állami támogatások — Postai kézbesítés — A német hatóságok által a Deutsche Post AG javára hozott intézkedések — Az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást megindító határozat — Eljáráshoz fűződő érdek — Befejezett eljárás újbóli megindítása — A megsemmisítést kimondó ítélet joghatásai”

A T-421/07. RENV. sz. ügyben,

a **Deutsche Post AG** (székhelye: Bonn [Németország], képviselik: J. Sedemund és T. Lübbig ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: B. Martenczuk, T. Maxian Rusche és R. Sauer, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

a **UPS Europe NV/SA** (székhelye: Brüsszel [Belgium])

és

a **UPS Deutschland Inc. & Co. OHG** (székhelye: Neuss [Németország])

(képviselek: T. Ottervanger ügyvéd)

beavatkozó felek,

a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Deutsche Post AG javára nyújtott állami támogatással (C 36/07. [ex NN 25/07] állami támogatás) kapcsolatban az [EK] 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás megindítására vonatkozó 2007. szeptember 12-i bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelem tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: H. Kanninen (előadó) elnök, I. Pelikánová és E. Buttigieg bírák,

hivatalvezető: K. Andová tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. január 9-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 1994. július 7-én a UPS Europe NV/SA csomagszállító társaság panaszt nyújtott be az Európai Közösségek Bizottságához a Deutsche Bundespost Postdienst német állami postai vállalkozás (a továbbiakban: DB-Postdienst) ellen, amelynek tevékenységeit 1995. január 1-jén a felperes Deutsche Post AG vette át. Az EK-Szerződés 86. cikkére (a későbbi EK 82. cikkre) és az EK-Szerződés 92. cikkére (a későbbi EK 87. cikkre) alapított e panaszt egy további, a magán futár-, valamint expressz levél- és csomagküldő szolgáltatók társulása, a Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV által 1997-ben benyújtott panasz követte.
- 2 A UPS Europe és a Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste kifogásolták, hogy a DB-Postdienst a háztól házig való csomagszállítás verseny előtt nyitva álló ágazatában veszteséges értékesítési politikát követett, amelyet a monopólium tárgyát képező levélküldő ágazatban elért bevételeiből vagy az EK 87. cikkel ellentétes támogatásokból fedezett.
- 3 *Az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* 1999. október 23-án közzétett (HL C 306., 25. o.), 1999. augusztus 17-i levelében a Bizottság tájékoztatta a Németországi Szövetségi Köztársaságot a felperes részére állami forrásokat juttató különböző intézkedésekkel kapcsolatban az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatáról (a továbbiakban: az eljárást megindító 1999. évi határozat).
- 4 2002. június 19-én a Bizottság elfogadta a Németországi Szövetségi Köztársaság által a felperes javára hozott intézkedésekről szóló 2002/753/EK határozatot (HL L 247., 27. o., a továbbiakban: 2002. évi határozat), amelynek rendelkező része a következőképpen szól:

„1. cikk

A [Németországi Szövetségi Köztársaság] által [a felperes] részére nyújtott, 572 millió euró (1 118,7 millió DEM) összegű állami támogatás a közös piaccal összeegyeztethetetlen.

2. cikk

(1) [A Németországi Szövetségi Köztársaság] minden szükséges intézkedést megtesz az 1. cikkben említett, jogellenesen nyújtott támogatásnak [a felperessel] való visszatéríttetése érdekében.

[...]”

- 5 A Deutsche Post kontra Bizottság ügyben 2008. július 1-jén hozott ítéletében (T-266/02, EBHT, a továbbiakban: megsemmisítést kimondó ítélet, EU:T:2008:235) a Törvényszék megsemmisítette a 2002. évi határozatot. A Bizottság által az említett ítélettel szemben előterjesztett fellebbezést a 2010. szeptember 2-i Bizottság kontra Deutsche Post ítélet (C-399/08 P, EBHT, EU:C:2010:481) elutasította.
- 6 2004. május 11-én a UPS Europe újabb panaszt terjesztett elő a Bizottságnál arra való hivatkozással, hogy 2002. évi határozatában a Bizottság nem vizsgálta meg az 1994-ben benyújtott panaszban említett valamennyi állami intézkedést, továbbá hogy a felperes számára biztosított előnyök összege messze meghaladja azt az összeget, amelynek visszatéríttetését a Bizottság elrendelte. Ezt követően 2004. július 16-án a TNT Post AG & Co. KG is panaszt nyújtott be, azt állítva, hogy a felperes által az egyik leányvállalata számára kiszámlázott szolgáltatások díjai túlzottan alacsonyak voltak, és hogy e szolgáltatásokat a levélküldő ágazatban végzett tevékenységből származó bevételekből finanszírozták.

- 7 2007. szeptember 12-i levelében a Bizottság értesítette a Németországi Szövetségi Köztársaságot a német hatóságok által a Deutsche Post javára nyújtott állami támogatással (C 36/07. [ex NN 25/07] állami támogatás) kapcsolatban az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás megindítására vonatkozó határozatáról (a továbbiakban: megtámadott határozat). A megtámadott határozatot a hiteles nyelvi változatban (németül) 2007. október 19-én kihirdették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL C 245., 21. o.), e változat előtt pedig a többi hivatalos nyelven készült összefoglaló szerepelt.
- 8 A megtámadott határozatban először is a Bizottság ismertette az EK 87. cikk alapján a felperessel szemben 1994 óta megindított eljárásokat. A Bizottság hivatkozott arra, hogy a felperes és jogelődje részére juttatott állami forrásokból származó versenytorzulások összessége vonatkozásában átfogó vizsgálat lefolytatása szükséges, és jelezte, hogy az 1999. évi határozattal megindított eljárást kiegészítik annak érdekében, hogy beépítsék az újonnan megküldött információkat, és hogy kialakítsák a végleges álláspontot arról, hogy ezek a források összeegyeztethetők-e az EK-Szerződéssel (a megtámadott határozat (1)–(15) preambulumbekzdése).
- 9 Másodsor, a Bizottság hangsúlyozta, hogy az általa lefolytatni kívánt „kiegészítő vizsgálat semmiképpen sem lép a 2002. évi határozat helyébe”, amely utóbbiban megállapította, hogy „a mintegy 572 millió euró összegű állami támogatást kereskedelmi tevékenységek kerestfinanszírozására használták, nem határozott azonban általánosságban arról, hogy a [felperes és jogelődje] állami forrásból túlzott kompenzációban részesült-e az [általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtására irányuló feladatuk ellátásáért]”. A Bizottság kifejtette, hogy meg kívánja határozni, hogy sor került-e az ezen 572 millió euró összeget meghaladó túlkompenciációra, és bejelentette, hogy meg fog vizsgálni minden olyan állami intézkedést, amelyet az 1989. július 1-je, azaz a DB-Postdienst létrehozatala, és 2007. december 31., azaz a felperes általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtására irányuló feladatának feltételezett megszűnése közötti időszakban fogadtak el az említett vállalkozások javára (a megtámadott határozat (15) preambulumbekzdése).
- 10 Harmadsor, a Bizottság említést tett a DB-Postdienst és a felperes javára szóló három állami intézkedésről (a megtámadott határozat (25)–(32), (38), (39) és (40)–(48) preambulumbekzdése).
- 11 Negyedsor, a Bizottság úgy vélte, hogy a fenti 10. pontban említett három intézkedés állami támogatásnak minősült vagy annak minősülhetett (a megtámadott határozat (76)–(78) preambulumbekzdése).
- 12 Ötödször, a Bizottság kifejtette, hogy meg kívánja vizsgálni, hogy a felperes és a jogelődje számára juttatott kompenzáció mennyiben volt szükséges az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtására irányuló feladatuk ellátásához (a megtámadott határozat (80) és (81) preambulumbekzdése).
- 13 Végül hatodsor, a Bizottság felhívta a Németországi Szövetségi Köztársaságot arra, hogy „[a megtámadott határozat] kézhezvételétől számított egy hónapon belül ismertesse álláspontját” és „a fent hivatkozott intézkedéseknek az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések fényében történő jogi értékeléséhez szükséges valamennyi információt bocsássa rendelkezésére”.

A Törvényszék és a Bíróság előtti eljárás

- 14 A Törvényszék Hivatalához 2007. november 22-én benyújtott keresetlevelével a felperes a megtámadott határozat megsemmisítését és a Bizottság költségek viselésére való kötelezését kérte.
- 15 A Törvényszék Hivatalához 2008. február 6-án benyújtott ellenkérelmével a Bizottság kérte a Törvényszéket, hogy a hozzá benyújtott keresetet mint elfogadhatatlant, illetve másodlagosan mint megalapozatlant utasítsa el, és a felperest kötelezze a költségek viselésére.

- 16 A Törvényszék Hivatalához 2008. február 29-én érkezett beadványával a UPS Europe és a UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (a továbbiakban együttesen: UPS) kérte, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.
- 17 A Törvényszék első tanácsának elnöke 2008. július 9-i határozatával helyt adott a UPS beavatkozási kérelmének.
- 18 A 2011. december 8-i Deutsche Post kontra Bizottság ítéletében (T-421/07, EBHT, EU:T:2011:720) a Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasította, és a felperest kötelezte saját költségein felül a Bizottság költségeinek viselésére. Az ítélet értelmében a UPS maga viselte saját költségeit.
- 19 A Bíróság Hivatalához 2012. február 13-án benyújtott beadványával a felperes az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján fellebbezést terjesztett elő a Törvényszék ítéletével szemben.
- 20 A Deutsche Post kontra Bizottság ügyben 2013. október 24-én hozott ítéletében (C-77/12 P, a továbbiakban: fellebbezés tárgyában hozott ítélet, EU:C:2013:695) a Bíróság hatályon kívül helyezte a Törvényszék ítéletét, az ügyet a Törvényszékhez utalta vissza, a költségekről pedig nem határozott.

Eljárás és a visszautalást követő kérelmek

- 21 A fellebbezés tárgyában hozott ítéletet követően és a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzata 118. cikke 1. §-ának megfelelően a Törvényszék elnöke 2013. november 13-i határozatával az ügyet az első tanácsnak osztotta ki.
- 22 Az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 119. cikke 1. §-ának megfelelően a felperes 2013. december 23-án, míg a Bizottság 2014. február 19-én írásbeli észrevételeket tartalmazó beadványt nyújtott be a Törvényszék Hivatalához. 2014. április 17-én a UPS lemondott arról, hogy írásbeli észrevételeket tartalmazó beadvány nyújtson be.
- 23 A Törvényszék az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 64. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében kérdéseket intézett a felekhez, amely kérdéseket a felek az előírt határidőben megválaszolták. A megfelelő igazságszolgáltatás, valamint a Törvényszék előtt a felperes és a Bizottság között folyamatban lévő három ügy – azaz először is a jelen ügy, másodsor a Deutsche Post kontra Bizottság ügy (T-388/11), harmadszor a Deutsche Post kontra Bizottság ügy (T-152/12) – optimális megvizsgálása érdekében a Törvényszék meg kívánta ismerni a felek álláspontját különösen abban a kérdésben, hogy milyen sorrendben lehet vagy kell ezeket az ügyeket elbírálni, valamint annak lehetőségéről, hogy egy vagy több ügyet felfüggeszsenek a többi ügyben való ítélelhozatalig. A Deutsche Post kontra Bizottság ügyben (T-388/11) a felperes a 2011. május 10-i C(2011) 3081 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amely határozat az egyetemes szolgáltatási kötelezettségeinek kompenzálása címén Németország által a felperes javára nyújtott állami támogatásokkal kapcsolatos hivatalos vizsgálati eljárást kiterjesztette a német hatóságok által a felperes javára juttatott azon támogatásokra, amelyek célja a tisztviselői jogállással rendelkező alkalmazottak nyugdíjköltségének fedezése volt (C 36/07 [ex NN 25/07] állami támogatás). A Deutsche Post kontra Bizottság ügyben (T-152/12) a felperes a Németország által a felperes javára nyújtott C 36/07. (korábbi NN 25/07.) sz. intézkedésről szóló, 2012. január 25-i 2012/636/EU bizottsági határozat (HL L 289., 1. o.) 1., 2. és 4–6. cikkének megsemmisítését kéri.
- 24 A felek észrevételeinek megtételét követően a Deutsche Post kontra Bizottság ügyben (T-388/11) a Törvényszék első tanácsának elnöke, míg a Deutsche Post kontra Bizottság ügyben (T-152/12) a Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke 2014. szeptember 15-i végzéseikkel a jelen eljárást befejező határozat meghozataláig felfüggesztették az eljárást e két ügyben.

- 25 A Törvényszék a 2015. január 9-én tartott tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék kérdéseire adott válaszaikat.
- 26 Az észrevételeit tartalmazó 2013. december 23-i beadványában a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 27 A tárgyaláson a felperes részben elállt a keresetétől. A felperes lemondott a megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelméről a kérelemnek a felperes és jogelődje számára nyújtott bizonyos állami garanciákkal kapcsolatos hivatalos vizsgálati eljárás megindítására vonatkozó részében. A felperes az ezt meghaladó részében, így a megtámadott határozatban szereplő egyéb állami intézkedésekkel (a továbbiakban: vitatott intézkedések) kapcsolatos hivatalos vizsgálati eljárás megindítása tekintetében fenntartotta a keresetet.
- 28 A UPS által támogatott Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- állapítsa meg, hogy a kereset okafogyottá vált;
 - másodlagosan utasítsa el a keresetet;
 - kötelezze a felperest a költségek viselésére.

A jogkérdésről

Az eljáráshoz fűződő érdekről

- 29 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a felperes eljáráshoz fűződő érdekének – a kereset tárgyára tekintettel – a kereset benyújtásának napján kell fennállnia, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül. Ezenfelül e felperes jogorvoslathoz fűződő érdekének a bírósági határozat kihirdetéséig fenn kell állnia, ellenkező esetben a kereset okafogyottá válik (lásd ebben az értelemben: 1963. december 16-i Forges de Clabecq kontra Főhatóság ítélet, 14/63, EBHT, EU:C:1963:60, 748. pont; 2007. június 7-i Wunenburger kontra Bizottság ítélet, C-362/05 P, EBHT, EU:C:2007:322, 42. pont).
- 30 A visszautalást követően tett észrevételeiben a Bizottság arra hivatkozik, hogy a 2002. évi határozat megsemmisítése nyomán megszűnt a felperes megtámadott határozattal szembeni eljáráshoz fűződő érdeke, és azt kéri, hogy a Törvényszék állapítsa meg a kereset okafogyottá válását.
- 31 A Bizottság emlékeztet arra, hogy a fellebbezés tárgyában hozott ítéletben a Bíróság kimondta, hogy benyújtásának időpontjában, azaz 2007. november 22-én a keresetet a 2002. évi határozat megsemmisítése ellenére is elfogadhatónak kellett nyilvánítani, mivel ekkor még nem került sor az említett megsemmisítésre. A Bíróság ugyanakkor nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy e megsemmisítésre tekintettel nem vált-e a kereset a későbbiekben okafogyottá. E tekintetben a Bizottság rámutat arra, hogy egyrészt az 1999. évi határozattal megindított hivatalos vizsgálati eljárás a vitatott intézkedésekre vonatkozott, másrészt már az eljárást megindító 1999. évi határozatból következett a megtámadott határozat egyetlen joghatása, azaz a Németországi Szövetségi Köztársaság azon kötelezettsége, hogy felfüggeszesse a végrehajtás alatt álló vitatott intézkedéseket. Márpedig a 2002. évi határozat 2008. július 1-jei megsemmisítéséből fakadóan az 1999. évi határozattal megindított hivatalos vizsgálati eljárás teljes egészében újraindult. Emellett a Bizottság rámutat arra, hogy a 2002. évi határozat megsemmisítését követően az EK 233. cikk alapján köteles volt megtenni a

megsemmisítést kimondó ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges valamennyi intézkedést, beleértve a megindított hivatalos vizsgálati eljárás végső határozattal való befejezését is. Mindezekből a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy a megtámadott határozat megsemmisítése a továbbiakban várhatóan semmilyen előnnyel nem jár a felperes számára, mivel egyrészt továbbra is folyamatban van a hivatalos vizsgálati eljárást, amelyet végső határozattal kell befejezni, másrészt pedig továbbra is fennáll a végrehajtás alatt álló intézkedések felfüggesztésére vonatkozó kötelezettség.

- 32 A felperes vitatja a Bizottság érveit, és állítása szerint továbbra is fennáll a megtámadott határozattal szembeni eljáráshoz fűződő érdeke.
- 33 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 29. pontban említett ítélkezési gyakorlat szerint az eljáráshoz fűződő érdek olyan elfogadhatósági feltétel, amelynek fellebbezés esetén is fenn kell állnia a bíróság érdemi határozatának meghozataláig. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az ilyen érdek fennáll mindaddig, amíg a fellebbezés az eredményén keresztül alkalmas arra, hogy az azt benyújtó fél számára előnnyel járjon (2010. szeptember 14-i Akzo Nobel Chemicals és Akcros Chemicals kontra Bizottság ítélet, C-550/07 P, EBHT, EU:C:2010:512, 22. és 23. pont).
- 34 Márpedig, mivel egyrészt a 2002. évi határozat megsemmisítésére 2008. július 1-jén, tehát a fellebbezés tárgyában hozott ítélet kihirdetése előtt került sor, másrészt ítéletében a Bíróság említést tett erről a megsemmisítésről, és így nem hagyhatta figyelmen kívül annak hatásait, meg kell állapítani, hogy a felperes által benyújtott fellebbezés befogadásával közvetett módon ugyan, de egyértelműen azt mondta ki, hogy a felperesnek még a 2002. évi határozat megsemmisítését követően is fennmarad a megtámadott határozattal szembeni eljáráshoz fűződő érdeke.
- 35 E tekintetben egyébiránt meg kell állapítani, hogy a felperesnek fennmarad a megtámadott határozattal szembeni eljáráshoz fűződő érdeke, figyelembe véve az eset konkrét körülményeit, így azt, hogy 1999. óta a Bizottság egymást követően több határozatot hozott a felperes javára elfogadott intézkedésekkel kapcsolatban, és különösen azt a körülményt, hogy a jelen keresetben a felperes által hivatkozott, az ésszerű határidő betartásával kapcsolatos egyes érvek elfogadása nemcsak a megtámadott határozat megsemmisítését vonná maga után, de hatással lenne a Bizottság azon kötelezettségére is, amely szerint ezen intézkedések későbbi vizsgálatokor figyelemmel kell lennie e megsemmisítésre.
- 36 Következésképpen az eljárás okafogyottságára vonatkozóan a Bizottság által előterjesztett kérelmet el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

- 37 A megtámadott határozat részleges megsemmisítése iránti kérelmének alátámasztására a felperes három jogalapra hivatkozik, amelyeket a UPS által támogatott Bizottság vitat. E jogalapokat először is a lényeges eljárási elvek megsértésére, másodszer az indokolási kötelezettség megsértésére és harmadszor az EK 87. cikk (1) bekezdésének és az EK 88. cikk megsértésére alapítja.
- 38 Az első jogalap keretében a felperes több kifogásra hivatkozik. Ezek közül az elsőként vizsgálandó első kifogással a felperes megkérdőjelezi a Bizottság lehetőségét arra, hogy hivatalos vizsgálati eljárást indítson a vitatott intézkedésekkel kapcsolatban, mivel azok egy befejezett hivatalos vizsgálati eljárás tárgyát képezték, és lejárt a szükséges vizsgálat lefolytatására rendelkezésre álló ésszerű határidő. A felperes egyrészt hangsúlyozza, hogy az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Bizottság a bizalomvédelem elvének tiszteletben tartása érdekében, miután túlságosan hosszú ideig nem tett lépéseket, nem rendelheti el a jogellenes támogatások visszatéríttetését. Másrészt az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i

659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.), továbbá az általános eljárásjogi elvek, különösen a jogbiztonság elve, gátolják a befejezett eljárások újbóli megindítását.

- 39 Válaszában a Bizottság ésszerűnek tartotta a megtámadott határozat elfogadásáig eltelt időt, figyelembe véve egyrészt a DB-Postdienst és a felperes kiadásainak és bevételeinek több mint 20 év tekintetében való megvizsgálásának összetettségét, másrészt azt, hogy a 2002. évi határozat elfogadását követően olyan információk érkeztek hozzá, amelyek további kérdéseket vetettek fel. Egyébiránt a 659/1999 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése a jogellenes támogatások esetében 10 éves elévülési határidőről rendelkezik, és konkrét elévülési idő meghatározása esetén a jogos bizalom nem a határidő lejártán alapul. Emellett a Bizottság emlékeztet arra, hogy a 2002. évi határozat megsemmisítését – amit a megtámadott határozat pusztán megelőlegezett – követően folytatnia kellett a hivatalos vizsgálati eljárást, továbbá hogy a végső határozat nem feltétlenül rendelkezik jogerővel, mivel a 659/1999 rendelet 9. cikke értelmében lehetőség van annak visszavonására.
- 40 Először meg kell vizsgálni, hogy a megtámadott határozat elfogadásával a Bizottság megsértette-e a 659/1999 rendeletet, illetve a jogbiztonság elvét.
- 41 Először is meg kell jegyezni, hogy a Bizottság – a fellebbezés tárgyában hozott ítélettel kapcsolatos észrevételeiben – és a felperes – a Törvényszék fenti 23. pontban említett pervezető intézkedéseire adott válaszában, illetve a tárgyaláson – megerősítette, hogy a fenti 18. pontban említett Deutsche Post kontra Bizottság ítélet (EU:T:2011:720) 56–60. pontjában a Törvényszék által már megállapítottaknak megfelelően a vitatott intézkedések az 1999. évi határozattal megindított hivatalos vizsgálati eljárás tárgyát képezték, és ezzel kapcsolatban a Bíróság sem mutatott rá semmilyen szabálytalanságra a fellebbezés tárgyában hozott ítéletben.
- 42 Ezért úgy kell tekinteni, hogy a vitatott intézkedések tekintetében a hivatalos vizsgálati eljárást 1999-ben indították meg.
- 43 Másodszor, emlékeztetni kell egyrészt arra, hogy a 659/1999 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése értelmében, amely az említett rendelet 13. cikkének (1) bekezdése alapján a jogellenes támogatásokra alkalmazandó, a hivatalos vizsgálati eljárás a bejelentés érintett tagállam általi visszavonása esetének kivételével az ugyanezen cikk (2)–(5) bekezdése szerinti határozattal zárul, másrészt pedig arra, hogy a Bíróság a fellebbezés tárgyában hozott ítéletében kimondta, hogy a Bizottság a 2002. évi határozattal teljes egészében befejezte az 1999-ben megindított hivatalos vizsgálati eljárást (a fellebbezés tárgyában hozott ítélet 56–64. pontja).
- 44 Ezért úgy kell tekinteni, hogy a megtámadott határozat a vitatott intézkedések tekintetében újból megindította a teljes egészében befejezett hivatalos vizsgálati eljárást.
- 45 Harmadszor, meg kell említeni, hogy a 659/1999 rendelet 9. cikke értelmében kizárólag abban az esetben vonható vissza a hivatalos vizsgálati eljárást befejező határozat, ha az az eljárás során szolgáltatott olyan valótlan információ alapján alapult, amely döntő fontosságú volt. E cikkben szerepel továbbá, hogy a határozat visszavonása és egy új határozat meghozatala előtt meg kell indítani a hivatalos vizsgálati eljárást.
- 46 Kétségtelen, hogy nem a 659/1999 rendelet 9. cikke jelenti az egyetlen lehetőséget a Bizottság számára a hivatalos vizsgálati eljárást befejező határozatának módosítására.
- 47 E rendelkezés ugyanis csak azon általános jogelv sajátos kifejeződése, amely szerint lehetőség van valamely alanyi jogokat teremtő jogellenes közigazgatási határozat visszaható hatályú visszavonására, különösen ha a szóban forgó közigazgatási határozat az érdekelt által szolgáltatott téves vagy hiányos információ alapján alapult. Valamely alanyi jogokat teremtő jogellenes közigazgatási határozat visszaható hatállyal való visszavonásának lehetősége azonban nem korlátozódik erre az egy esetre; minden

esetben sor kerülhet ilyen visszavonásra, azzal a feltétellel, hogy a határozatot elfogadó intézmény tiszteletben tartja az ésszerű határidőhöz és a határozat – annak jogszerűségében bízó – jogosultjának jogos elvárásaihoz kapcsolódó feltételeket (lásd: 2007. szeptember 12-i González y Díez kontra Bizottság ítélet, T-25/04, EBHT, EU:T:2007:257, 97. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 48 Ugyanakkor a Bizottság is elismerte a beadványaiban, hogy sosem tervezte a 2002. évi határozat visszavonását, és nem hivatkozott arra, hogy e határozat valótlan információkon alapult volna, hanem azzal indokolta a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását, hogy az 1999-ben megindított eljárást ki kellett egészíteni az újonnan megküldött információk beépítése érdekében (a megtámadott határozat (14) preambulumbekzdése). Emellett a megtámadott határozat (15) preambulumbekzdésében a Bizottság megjelölte, hogy e határozat nem lép a 2002. évi határozat helyébe (lásd: fenti 9. pont).
- 49 Ezért nem tekinthető úgy, hogy a megtámadott határozat – akár a 659/1999 rendelet 9. cikke alapján, akár azon általános jogelv alkalmazásában, amely szerint bizonyos esetekben lehetőség van a jogellenes közigazgatási határozat visszaható hatállyal való visszavonására – visszavonta a 2002. évi határozatot.
- 50 Negyedszer, meg kell jegyezni, hogy a 659/1999 rendelet egyik rendelkezése sem jogosítja fel a Bizottságot valamely hivatalos vizsgálati eljárás újbóli megindítására és új határozat meghozatalára a befejező határozat visszavonása nélkül.
- 51 Kétségtelen, hogy a 659/1999 rendelet nem tiltja kifejezetten az eljárás ilyen újbóli megindítását. Ez ugyanakkor ellentétes lenne a jogbiztonság elvével és az említett rendelet szellemével, amely rendelet (3) preambulumbekzdése rámutat arra, hogy a rendelet elfogadását többek között a jogbiztonság fokozásának szükségessége indokolta, míg (9) preambulumbekzdése megjelöli, hogy a hivatalos vizsgálati eljárás egy „végső” határozattal zárul.
- 52 Ugyanis, egyrészt, az eljárás ilyen újbóli megindítása azt vonná maga után, hogy két, egymással összeegyeztethetetlen határozat létezne egyidejűleg a jogrendben. Másrészt, annak elismerése, hogy a Bizottság újból megindíthatja a befejezett hivatalos vizsgálati eljárást és új határozatot hozhat, anélkül hogy ezt megelőzően visszavonná a befejező határozatot, lehetővé tenné a Bizottság számára, hogy e határozatot bármikor módosítsa, ami teljes bizonytalanságban tartaná a befejezett vizsgálati eljárás által érintett feleket a jogi helyzetüket illetően.
- 53 A fentiekre tekintettel azt a következtetést kell levonni, hogy a megtámadott határozatot a 659/1999 rendelet és a jogbiztonság elvének megsértésével fogadták el, amennyiben egy új határozat elfogadása érdekében a fenti határozat anélkül indította meg újból a 2002. évi határozattal teljes egészében befejezett hivatalos vizsgálati eljárást, hogy ez utóbbi határozatot visszavonták volna.
- 54 A Bizottság a tárgyaláson elismerte, hogy a teljes egészében befejezett hivatalos vizsgálati eljárásnak a jelen esethez hasonló újbóli megindítása a befejező határozat visszavonásának hiányában jogellenes volt. Ugyanakkor a Bizottság szerint a jelen esetben figyelembe kell venni azt a körülményt, hogy a 2002. évi határozat megsemmisítésének joghatásaként az 1999-ben megindított hivatalos vizsgálati eljárást befejező határozat visszamenő hatállyal kikerült a jogrendből. A megtámadott határozat ezért jogszerű.
- 55 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy egy jogi aktus jogszerűségét az elfogadásának időpontjára tekintettel kell értékelni (az 1979. február 7-i Franciaország kontra Bizottság ítélet, 15/76 és 16/76, EBHT, EU:C:1979:29, 7. pont). Márpedig 2007-ben, a megtámadott határozat elfogadásának idején még nem hozták meg a megsemmisítést kimondó 2008. évi ítélet, így a Bizottság azt nem vehette figyelembe. Emellett a 2002. évi határozat ezt követő, visszamenő hatállyal való megsemmisítése nem gátolja, hogy e határozatot figyelembe vegyék az említett megsemmisítést megelőzően fennálló eljárásjogi helyzet értékelése során; ez derül ki a fellebbezés tárgyában hozott ítéletből is, amelyben a

Bíróság kimondta, hogy a megtámadott határozat elfogadásakor a 2002. évi határozat még az Európai Unió jogrendjének részét képezte, és az hatályos volt (a fellebbezés tárgyában hozott ítélet 65. és 66. pontja).

- 56 Ezenfelül meg kell jegyezni, hogy a megtámadott határozatot azon előfeltevés alapján fogadták el, hogy a 2002. évi határozat nem zárta le teljes egészében az eljárást, és következésképpen a megtámadott határozat elfogadását eredményező eljárás folytatása a „vizsgálat kiegészítésének” minősült (lásd: fenti 9. pont). Márpedig, amint azt a Bíróság a fellebbezés tárgyában hozott ítéletében megállapította, ez az előfeltevés téves volt, és a Bizottság nem volt jogosult a megtámadott határozat ezen előfeltevés alapján való elfogadására (lásd: fenti 53. pont).
- 57 Kétségtelenül igaz, hogy az EK 231. cikk első bekezdése értelmében, amennyiben a megsemmisítés iránti kereset megalapozott, az uniós bíróság a vitatott jogi aktust semmisnek nyilvánítja. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ebből az következik, hogy az uniós bíróság megsemmisítést kimondó ítélete a megtámadott aktust minden személyre kiterjedően, visszaható hatállyal semmisíti meg (2006. június 1-jei P & O European Ferries (Vizcaya) és Diputación Foral de Vizcaya kontra Bizottság ítélet, C-442/03 P és C-471/03 P, EBHT, EU:C:2006:356, 43. pont; 2008. február 12-i CELF és Ministre de la Culture et de la Communication, C-199/06, EBHT, EU:C:2008:79, 61. pont). Így a megsemmisítést kimondó ítélet visszamenőleges hatállyal semmisítette meg a 2002. évi határozatot.
- 58 A 2002. évi határozatnak a megsemmisítést kimondó ítélettel való megsemmisítése arra kötelezte a Bizottságot, hogy az EK 233. cikknek megfelelően tegye meg az ebben az ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. E célból figyelembe kell vennie, hogy ezt a határozatot visszamenőleges hatállyal semmisítették meg.
- 59 Ezen utóbbi ponttal kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az intézmény, amelynek jogi aktusát megsemmisítették, az ítéletnek való megfelelés és az ítélet teljes végrehajtása érdekében nemcsak az ítélet rendelkező részét köteles tiszteletben tartani, hanem indokolásának azon részét is, amely a rendelkező részt szükségképpen alátámasztva elengedhetetlen a rendelkező rész pontos értelmének meghatározásához. Ezek ugyanis azok az indokok, amelyek egyrészt megnevezik a jogellenesnek minősülő adott rendelkezést, másrészt rámutatnak a rendelkező részben megállapított jogellenesség pontos okaira, és amelyeket a megsemmisített aktus helyébe lépő új aktusnál az érintett intézménynek figyelembe kell vennie (1988. április 26-i Asteris és társai kontra Bizottság ítélet, 97/86, 99/86, 193/86 és 215/86, EBHT, EU:C:1988:199, 27. pont).
- 60 Ezért a befejezett hivatalos vizsgálati eljárás újbóli megindítása tekintetében meg kell állapítani, hogy amikor a Bizottság a befejező határozat megsemmisítését követően újból megindít egy ilyen eljárást, jogi helyzete eltér a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában fennálló jogi helyzetétől, amikor még nem vehette figyelembe a 2002. évi határozat hatályon kívül helyezését.
- 61 Következésképpen a megtámadott határozat jogszerűségének alátámasztása érdekében a Bizottság nem hivatkozhat érvényesen a megsemmisítést kimondó ítéletre, mivel a megtámadott határozatot az említett ítélettel megsemmisített 2002. évi határozatra figyelemmel fogadták el. A megtámadott határozat e körülmények között a Bizottság állításával ellentétben a megsemmisítést kimondó ítélet „megelőlegesítésének” sem tekinthető.
- 62 Végül, a hivatalos vizsgálati eljárást befejező határozat megsemmisítését e határozat visszavonásának hiányában az említett eljárás újbóli megindításának szükséges eljárásjogi előfeltételének kell tekinteni. A hivatalos vizsgálati eljárás által érintett felek ennek hiányában ugyanis bizonytalan helyzetben lennének az újbóli megindításról szóló határozat természetét illetően, ami összeegyeztethetetlen a 659/1999 rendelet elfogadásának egyik indokával, a jogbiztonság fokozásának szükségességével (lásd: fenti 51. pont).

- 63 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a 2002. évi határozat megsemmisítése előtt a Bizottság nem volt jogosult a megtámadott határozat elfogadására. Ezért a felperes által az első jogalap keretében hivatkozott első kifogás megalapozott.
- 64 Mivel az első jogalapnak helyt kell adni, a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni, anélkül hogy a felperes által a kérelmei alátámasztására hivatkozott többi jogalapot, kifogást vagy érvet vizsgálni kellene.

A költségekről

- 65 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság pervesztes lett, kötelezni kell a megsemmisítés iránti kereset címén felmerült költségeknek a viselésére, beleértve a Bíróság előtti fellebbezési eljárás során felmerült költségeket is, a felperes kérelmeinek megfelelően.
- 66 A UPS az eljárási szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése alapján viseli a saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék megsemmisíti a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Deutsche Post AG javára nyújtott állami támogatással (C 36/07. [ex NN 25/07] állami támogatás) kapcsolatban az [EK] 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás megindítására vonatkozó 2007. szeptember 12-i bizottsági határozatot annyiban, amennyiben az megindította az érintett állami intézkedésekkel – a Deutsche Bundespost Postdienst és a Deutsche Post javára nyújtott állami garanciák kivételével – kapcsolatos hivatalos vizsgálati eljárást.**
- 2) **A Törvényszék az Európai Bizottságot kötelezi saját költségein felül a Deutsche Post részéről a megsemmisítés iránti kereset címén felmerült költségeknek a viselésére, beleértve a Bíróság előtti fellebbezési eljárás során felmerült költségeket is.**
- 3) **A UPS Europe NV/SA és a UPS Deutschland Inc. & Co. OHG maguk viselik saját költségeiket.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. szeptember 18-i nyilvános ülésen.

Aláírások